

כמה חוקרים דואגים להדליף. קצין אחד אכל ולא שילם. קצינה אחת נזקקה

רמה קצרה חקירתו של רפי גינת, איש הטלוויזיה, החליטו מנהלי החקירה, אני שי היחידה הארצית לחקירת פשעים (יח"פ), לבדוק האם שילם גינת עבור אירוע מישפחתי, שקיים לפני שנה במיסעדת הביקחה בתל-אביב. למיסעדה נשלח קצין חוקר מהיח"פ, פקד דני ויג.

ויג גילה שגינת דווקא שילם מחיר מלא וקיבל חשבונית חוקי. אבל לא זה הסיפור. החוקר, שבא לברר אם גינת שילם, אכל ושי תה משקאות אלכוהוליים בעת ביקורו במי קום, ולאחר מכן הלך מכלי לשלם תמורתם. מזור.

ככלל, ברבים מזורים מאור מתרחשים בחקירת רפי גינת. לפני חודש וחצי נעצר גינת, והארץ רעשה: לוכדי הנוכלים, האיש שהפיק הוגיש את שתי התוכניות הפופולריות ביותר בטלוויזיה בשנים האחרונות, הוחשד בקבלת שוחד מיני.

מעצרו היכה גלים חסרי-תקדים. כל הארץ ריברה על הפרשה. שמו של גינת הותכנן בכתם שחור. גם אם ימצא טהור ונקי, ספק רב אם קיים הומריניקווי שיוכל להסיר את הכתם. גורמים בכירים במישרה ששו הדליף שהתיק סגור למעשה, ושותף ימים ספורים יוגש כתבי-אישום. גורם מישרתי בכיר אף אישר באחרונה באוזני כי הכוונה היתה להגיש כתבי-אישום בפרשה תוך ימים מעטים. העיתונאי ראובן שפירא מהארץ. בעל מקורות מצויינים ביח"פ, פירסם למחרת המעצר את הידיעה הבאה: "חוקרי המישרה סבורים כי בידיהם חומר ראיות, המבסס את החשד לקבלת שוחד מיני על-ידי גינת. להערכתם יאפשר החומר הגשת כתבי-אישום.

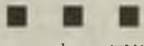
להסיק זאת מדבריו של סגן-מפקדה יח"פ, שאמר לי: "לפרשת אודיטורן אני לא יכול להתייחס בשלב זה, אבל ביחידה הזו נחקרו כבר אנשי-ציבור, שהתברר שהתלונות נגדם היו עלייה. כשיכולנו להוכיח שמדובר ב"הודעה כוזבת, פתחנו תיקים נגד המתלוננים. מה שנקרא עלייה, הוא עבירה חמורה מאוד." אילו המישרה היתה מסתפקת בחקירת החשדות של שוחד מיני מאודיטורן. נראה ש"רפי גינת היה היום, גולד מחדש". המישרה מילאה את חובתה, בדקה את החשד נגדו, והחליטה שלא להגיש כתבי-אישום. אולי אף היה מוגש כתבי-אישום נגד המתלוננים. גינת היה חוזר להפיק ולהגיש את כבלוטק. והזמן היה מרפא את הפצעים. את הכתם, סכר להגיה, הוא לא היה מצליח למחות.

אולם לא כך קורה. אחרי שהמישרה ירדה מפרשת אודיטורן. היא החלה לחקור פרשות נוספות שהחלו לזרום מגורמים אינטרסטיים שונים, ביניהם מי שנפגעו בעבר מחשיפות כבלוטק.

יתכנו שני הסברים לעניין. האחד: המישט פשוט ממלאת את תפקידה. השני: החוקר רים מנסים בכל מחיר להאשים את גינת, כדי שהפרשה לא תירשם כרוקוד האיש שלם ככישלון.

אפשר להעדיף את הפרשנות הראשונה, המיטיבה עם חוקרי-מישרה, אולם אי-אפשר להתעלם מההאשמות, שלפיהן החוקרים מונעים על-ידי מניעים אישיים. אין להתעלם מכך, במיוחד משום שהאשמות באות מגורמי מים בכירים בצמרת המישרה. חשוב לציין: בחודשים הקרובים ייבחר המפכ"ל הבא של המישרה. לפחות שבעה אנשים מתחרים עתה על

ששירת תחתי יקדים אותי. קורה שתלמיד יעלה על רבו, אבל בניתוח הישגי וכישורי, כלי לזלזול באיש מהמועמדים, שכולם ידירים, ואת כולם אני מעריך, אני רואה עצמי כהחלט בכביר, וכראוי לתפקיד המפכ"ל הבא." גבי עמיר הודה שהיה לו התקף-לב, אך ירה בחזרה: "קראוס עצמו עבר שני התקפים וני" תוחלב פתוח, והוא מעשן כמו קטר ומתפקד כמו אריה. או אל תאמין לאלה שאני רואה אותם בולעים כל מיני פילולים נגד לחקרים ולחצים אחרים, ושלא יסתמכו יותר מידי על ההתקף שלי."

ה, על קצה המזלג, אופיו של המאבק על המפכ"לות במישרה. על רקע זה צריך לקרוא בחשדנות רבה את הטענה הבאה: קצינים בכירים מאוד במישרה משתמשים בפרשת-גינת ככנסף לתקוף בו את כספי. כשהתברר שאין מקום להגיש כתבי-אישום נגד גינת בפרשת השוחד המיני, אמר לי אחד מהם, "כספי היה צריך להורות לסיים את החקירה. אבל צעד כזה היה מוריד לו הרבה נקודות כמאבק על המפכ"לות, ולכן הוא ואני שוי מנסים להתלבש על גינת בכל מחיר. זה חמור מאוד, כי זה ניצול לרעה של התפקיד. כספי עצמו השבועי: "לי היה הכי פחות נוח שתיפתח חקירה נגד גינת. עברתי איתו על השיפורים בתוכנית בשידור חוקר, והתוכנית הצליחה מאוד. בשיא ההצלחה הזו נפלה עלי התלונה נגד גינת כמו פצצה. אמרתי: רק זה היה חסר לנו כשני, כשהתוכנית נכנסה לתלם! אבל יש מחויבות לתפקיד. קיבלנו תלונה שנתנה אינדיקציה, לכאורה, שהיה כאן מתן שרותי-ימין כשוחד. אני רוצה לראות

ככל הגיתן לשוטרים, ולזכות מהם בטיפ, רצוי כמובן גדול ובלעדי. מן הצד השני, מתקפים בעלי-הטורים מקרב העיתונאים את תופעת ההדלפות מהמישרה. ראשית, מדוי בר בעבירה פלילית מצד וזמדיף. שנית, הדלפות אלה פוגעות הן בחקירה, הן בנחקרים ששמים מוכתם, לעיתים ללא כל הצדקה. ב-18 באוקטובר, שבוע אחרי מעצרו של גינת, פירסם נחום ברנע ב"דיעות אחרונות" רשימה על תופעת ההדלפות. הוא סיפר על אחד מהאנשים שזומנו לחקירה בפרשה, ושי עקב הדלפה מישרתית לוכלך שמו בעיתון. גינת. "המישרה הזינה את העיתונות, והי עיתונים ניפחו", כתב ברנע. "החגיגה המישרתית והתיקשורתית שמלווה את חקירתו של רפי גינת צריכה לעורר בכל אדם אי נוחות. אי-הנוחות מתעוררת דווקא משום ש" המישרה נוקטת שיטות אלה שוב ושוב, ואולי יש בתוכה קצינים שרואים בהן חלק לגיטימי מהצלחת החקירה..."

בתגובה למאמרו של ברנע, שלח דוברי-המישרה, סגן-ניצב עדי גונן, מאמר-תגובה ל"דיעות אחרונות". הוא גולל את האשמה מהמישרה לעיתונות. "היתה זאת מישרתת ישראל, אשר מטעמים חקירתיים ניסתה למנוע כל פרסום בפרשה, ולשם כך ביקשה וקיבלה צו-איסור פירסום מבית-הדין. לצערי הרב, דווקא העיתונות גילתה היעדר התאפקות ולהישות רבה לפירסום הפרשה בטרם עת ... החגיגה התיקשורתית נוצרה על-ידי עשרות כתבים וצלמים, שצפו רוב שעות ה-יממה סביב משרדי היח"פ בפתח-תיקוה. החגיגה נוצרה על-ידי מי שליכה תחרות עם מתחריו ביתר העיתונים בהבאת יותר סיפורים ויותר צבע."

החוקר

כמעט חודשיים עברו, ובאופק לא רואים כתבי-אישום. איך פועלת היחידה לחקירת פשעים. כמה עובדות מפתיעות
א"ל ארליך

ראשי יח"פ כספי
הסונדר הונך יח"פ

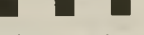
עד כאן — הרקע לנושא ההדלפות. במהלך הכנת הכתבה עינינו ככל הידיעות שהתפרסמו בעיתונות על הפרשה, וגילית עשרות הדלפות, שלהערכתי לא יכול להיות להן שום מקור מלבד החוקרים עצמם. עיקר ההדלפות נמסרו לשלושה עיתוני איש: ראובן שפירא מהארץ, ארוזן מאירי מחדשון, ואיתן לוי מנסה. עיתונאים אלו דיווחו על עוד ועוד פרשות הנחקרות על-ידי המישרה.

לפחות פעם אחת הופיע בגלוי מפקד היח"פ, סגדו מזור, כמקור-מידע. ב-17 באוקטובר בר פירסם מאירי בחדשון את הידיעה הבאה: "המישרה החליטה אתמול להטיל איפול מלא על מהלך החקירה. ראש היחידה לחקיר רת פשעים, סגן-ניצב סגדו מזור, אמר כי רבים מהפירסומים על החשדות נגד גינת די-מינויים ורחוקים מהמצאיות. לדבריו, תימשך החקירה עוד מיספר ימים, ובתוך שבועיים יוחלט אם נצברו מספיק ראיות להעברת התיק לפרקליטות."

דובר המישרה, גונן, בשיחה אייתי על מפ"ק היח"פ: "סגדו מזור פעל בנושא הרוברת כיאות, ולא עשה שום פעילות תיקשורתית ללא תאום. זה עוול רב לייחס לו הדלפות בעניין הזה. לי ידוע שכתבים מצלצים לו ביום ובלילה. הוא מספר לי על כך. למיטב ידיעתי, לא סגדו מזור הרב ומסר מידע."

מי היה יכול שלא לחקור. "אני מנוע מלדבר מה יש בתיק. אבל ש" תדע שלא אנחנו הלכנו וחקרנו וחיפשנו פר" שות נוספות, אלא שהזורם לנו מידע מגורמי מים שונים. אנחנו לא יכולים להתעלם מ" מידע כזה. הייתם רוצים איוו מישרתה דרום" אמריקאית כאן? היה יותר טוב לכספי? אנחנו מישרתה, ומחויבותנו לבדוק את המידע עד ה" סוף, כשהמטרה היא לוודא אם המידע נכון או לא. אם הייתי מתעלם מהמידע הזה, אז בטח היית בא אלי בטענות ומאשים את המישרה במריחה.

"אם יתברר שגינת נקי מכל רכב, אני אהיה שמח יחד איתו. אף אחד מאיתנו לא מחפש אותו. המטרה שלנו היא להוציא את האמת לאור."

אם עד כאן לביקורת על המישרה לא היה אולי כסים מוכתם, לא כך הדבר בנוגע לתופעת ההדלפות. חקירתו של גינת לוותה בהדלפות חסרות-תקדים, המעוררות את החשד שיש גורמים במישרה שלא רוצים לתת לפרשה לשקוע. הרואגים ליצור את הרושם, כאילו יש כל הזמן התקדמות בחקירה, וכאילו מדובר ב" חשד לפרשות חמורות של שחיתות. קצת רקע: עיתונאים אזהבים הדלפות. זה להם חוקם. כתבי-המישרה מנסים להתקרב

ליבו ושיכולו של שרי-המישרה, חיים בר-לב, שיצטרך להכריע בעניין: המפכ"ל הנוכחי, רבי-ניצב רודי קראוס, ושישה ניצבים: יהושע כספי, יעקב טרני, גבי עמיר, יגאל מרכוס, משולם עמית ולי שאלו. לפני שבועיים חשף אהרון דולב, כתב מעד ריב. חלק קטן ממליחמת-ההכפשות המתנה" לת בין הניצבים. דוגמות בולטות: על יגאל מרכוס סיפרו שיש לו "נטייה לעצלות ול" בליינות". מרכוס: "אומרים עלי, מתחפף". מספרים שבשעות אחר-הצהריים יש קורר" עכביש על דלת ליכתי? מקנאים בי על מי רת ההספק הגבוהה שלי..."

קרבן רציני להכפשות היה יהושע כספי, שנחשב כמועמד המוביל במירוץ. אמרו עליו שהוא זקן מדי, תוך הוספת שנתיים לגילו, ואמרו: "אם כבר נגזר עלינו מפכ"ל בן 62, אז מוטב שקראוס יישאר". כספי לא נשאר חייב למבקריו. הוא שלף את תעודת-הלידה שלו, שמראה כי הוא רק בן 60, ואמר: "לי, בכל אופן, אף פעם לא היה שום התקף-לב". הערה זו נחשבת כעקיצה כלפי ניצב גבי עמיר, שרק הוא נחשב בעיני כספי כמתמודד רציני על המפכ"לות. "גבי עמיר היה סגני", המשיך כספי, "והרי לא יעלה על הדעת כי מי